

Anayasa Değişikliği ve Referandum Sürecinde MHP'nin Rolü

E. Semih Yalçın*

Anayasalar; yasama, yürütme ve yargı başta olmak üzere temel icra organlarının oluşum, işleyiş, görev, yetki ve sorumluluklarıyla organlar arasındaki yetki paylaşımını, yani organların karşılıklı ilişkilerini, vatandaşların devlet karşısındaki temel hak ve özgürlüklerini düzenleyen temel metinlerdir. İçerdiği hükümler; siyasi iktidarı hukukla sınırlarken, vatandaşlara hukuki güvence verir. Bütün bu yönleriyle Anayasalar, devletin temelini oluşturur.

Dönemin şartları dikkate alındığında 1982 Anayasa'sının, toplumsal sözleşme niteliğinde hazırlandığını ve referandumda aldığı oyun toplumun gerçek iradesini yansıttığını söyleyebilmek mümkün değildir. Toplumsal sözleşme niteliğini taşınamasının doğal sonucu olarak, şimdiye kadar (halkoyuna sunulacak değişiklik hariç) 18 değişiklik yapılmasına ihtiyaç duyulmuş, Anayasa'nın yarısından fazlası değiştirilmiştir. Böylece 1982 Anayasa'sı, modern Türkiye'nin ihtiyaçlarını karşılamaktan uzak ve çağın dinamiklerine uymayan bir yamalı hukuk bohçası hâlini almıştır.

O nedenle MHP; halkın ihtiyaçlarını, beklentilerini dikkate alarak demokratik esaslara uygun toplumsal sözleşme niteliğinde yeni bir Anayasa yapılması gerektiği görüşünü savunmuş, bu hususta Türk milletine taahhütte bulunmuştur. Bu kapsamda partimiz, TBMM'de 24. Dönemde oluşturulan Anayasa Uzlaşma Komisyonuna aktif olarak katılmış; görüş ve düşünceleri doğrultusunda bir metnin ortaya çıkması için olağanüstü çaba sarf etmiştir. Ancak bu dönemde beklenen sonuç elde edilememiş, çalışmalar yarım kalmıştır.

İçinde bulunduğumuz 26. Dönemde ise Anayasa'da değişiklik yapılması için henüz uygun bir ortam oluşmadan, Türk devletinin varlığına kasteden 15 Temmuz darbe girişimi yaşanmıştır. Darbe girişimi, devlet ve millet iş birliği ile en azından şimdilik bertaraf edilmiştir. Ancak tehlike henüz geçmiş değildir. Darbe teşebbüsü Türkiye'nin, hem içeriden hem de dışarıdan bütünlüğüne ve bekasına yönelik tehditlerle karşı karşıya olduğunu göstermiştir. Türkiye Cumhuriyeti, iç ve dış tehditlerin bu kadar yoğun olduğu bir dönemi hiç yaşamamıştır.

Söz konusu tehditler; Cumhurbaşkanı'nın halk tarafından seçilmesinden sonra yürütme erkinin işleyişinde ortaya çıkan hukukî boşluk ve fiilî durumun acilen ortadan kaldırılması, bu muvacehede Türkiye'yi içine sürüklendiği bukuksuzluk atmosferinden en kısa sürede uzaklaştıracak ve "hükümet sistemini" sağlam bir Anayasal zemine oturtacak değişiklikler yapılması zarureti ortaya koymuştur.

O bakımdan Anayasa değişikliği sürecini, Türkiye'nin içinde bulunduğu olağan dışı şartları nazariyete alarak değerlendirmek gerekir.

Devletimizi içine yuvarlandığı hukuki ve siyasi kaos ortamından kurtarmak, güvenlik sorunlarını bertaraf etmek, geçmişte olduğu gibi, elbette yine biz Türk milliyetçilerine

(*) MHP Genel Başkan Yardımcısı, İstanbul Milletvekili.

düşmüştür. Bu bağlamda MHP; hiçbir siyasi beklenti içine girmeden, devletin varlığını ve milletin birliğini korumak için, elini taşın altına koymuştur.

AKP'nin hazırlayıp MHP'nin görüşlerine sunduğu Anayasa değişikliği konusunda yapılan görüşmeler uzlaşmayla sonuçlandıktan sonra, 21 maddelik Anayasa Değişikliği Teklifi 10 Aralık 2016'da iktidar partisi tarafından Meclis Başkanlığına sunulmuş, ardından da Anayasa Komisyonunda yapılan görüşmeler sonrasında 18 maddeye indirilerek TBMM Genel Kuruluna havale edilmiştir.

On sekiz maddeden oluşan Türkiye Cumhuriyeti Anayasa'sında Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifinin ilk tur oylaması 9 Ocak 2017'de başlayıp 15 Ocak 2017'de bitmiştir.

Bahse konu Kanun teklifinin ikinci turu ise 18 Ocak 2017'da oylanmış 21 Ocak 2017'de referanduma gidilecek şekilde karar alınarak tamamlanmıştır.

Milliyetçi Hareket Partisi; devlet ve millet bekasını güçlendirmek, güvenceye almak, aynı zamanda millî uzlaşma ruhuyla sistem krizini büyüten fiilî açmazı bitirmek amacıyla, yüklendiği tarihî görevi gönül huzuruyla ifa etmiş ve üzerine düşeni yapmıştır.

MHP; TBMM'den geçen Anayasa değişikliğinin, egemenliğin asıl sahibi olan millete sorulmasında da herhangi bir beis görmemiştir.

MHP, Türk milletinin ferasetine güvenmektedir. Milletimiz, yapılmak istenen değişiklikleri anlayacak ve bir karar verecektir.

MHP olarak, Türk milletinin vereceği her tür karara saygılı olduğumuzu defalarca ifade ettik. Elbette diğer siyasi partilerden de milletin kararına saygı duymalarını beklemek, Türk milletinin hakkıdır.

Anayasa Değişikliği Kanunu'nun Maddeleri Neler Getiriyor?

Değişiklik metnindeki bazı maddeler, teknik ve hukuki düzenlemelerle alakalıdır. Bunların dışındaki bazı madde değişiklikleri şu hususları içermektedir:

• 2709 sayılı Kanun'un 75. maddesinde yer alan 550 milletvekili sayısı 600'e çıkarılmaktadır. Türkiye'nin nüfus dağılımı nazara alındığında, bu değişiklik bir zarurettir.

80 milyonu bulan ülkemizin nüfus yapısı, illerin çıkaracağı milletvekili sayılarına dair yeni bir düzenlemeyi ihtiyaç hâline getirmiştir.

Bazı illerimizin sahip oldukları nüfus ile çıkarttıkları milletvekili sayısının orantısızlığı bir gerçektir. Örneğin 26. Dönem 2015 Seçimleri esas alındığında Bayburt seçmen sayısı, 52.618 olup iki (2), yani 26.309 seçmene bir milletvekili; Gümüşhane, 93.071 (2) 46.536 seçmene bir milletvekili çıkarmaktadır. Buna karşılık Ankara 3.743.623 seçmene 31 milletvekili 120.762 seçmen; İstanbul 10.312.538'e 88 milletvekili, yani 117.187 seçmen bir milletvekili çıkarabilmektedir.

Buradan hareketle milletvekili sayısı arttırılırken nüfus oranına göre yetersiz sayıda milletvekili çıkaran illerimize daha fazla temsilci seçebilme imkânı sağlanmış olacaktır.

Hangi ilin ne kadar milletvekili sayısına sahip olacağı Anayasa değişikliğinin kabulünden sonra yapılacak yasal düzenlemeyle tespit edilecektir.

• 76. maddede yer alan "yirmi beş" ibaresi "on sekiz" şeklinde değiştirilerek seçilme yaşı 18'e indirilmiştir.

Türkiye'de nüfusun önemli bir bölümü 20 yaş altındadır.

18 yaş düzenlemesi, gençleri siyasete daha çok ısındırmak ve onları teşvik etmek bakımından kamçılıyıcı olacaktır.

Diğer taraftan Milliyetçi Hareketin, doğuşundan itibaren güçlü ve dinamik bir gençlik teşkilatına sahip olması dikkate alınmıştır.

Bizim açımızdan bakıldığında, bu düzenlemeyle Türkiye'nin en faal ve köklü gençlik teşkilatına sahip Milliyetçi-Ülkücü Hareketin genç kadrolarının siyasette daha etkin rol almasının önü açılmaktadır.

• 77. maddede yer alan değişikliklerle cumhurbaşkanlığı ve milletvekili seçimlerinin aynı gün yapılması hükme bağlanmıştır.

Yasama ve yürütmenin doğrudan halk tarafından 5 yıl için seçilmesi esas alınmıştır. Elbette bu hükme yönelik eleştiriler yapılabilecektir. Özellikle, cumhurbaşkanı seçiminde, cumhurbaşkanı adaylarının mensup olduğu partilerin avantaj sağlayacağı düşünülebilir. Ancak Türk milletinin ferasetine güvenmek gerektiği unutulmamalıdır. Milletimiz, cumhurbaşkanı, yani yürütme ile onu denetleyecek olan yasama organının farkını anlayacak ve bu doğrultuda tercihini yapacaktır.

Seçimlerin aynı anda yapılmasına dair düzenleme; ülkemizin, sürekli bir seçim atmosferinde olmasının da önüne geçilmesini amaçlamaktadır.

• 87. madde ile TBMM'nin görev ve yetkileri düzenlenmektedir. Maddede, yasama faaliyetinin yanında, TBMM'nin görevleri tespit edilmiş ve yürütme kuvveti karşısındaki konumunun güçlü kılınması esas alınmıştır.

TBMM'nin; halk adına yasa koyucu kurum olarak yürütmenin de görevlerini düzenleyici konumu bu madde ile belirginleşmektedir.

• 98. maddede yürütmenin uygulamaları karşısında yasamanın bilgi edinme ve denetim yolları yeniden düzenlenmektedir.

Bu maddede, yürütme ve yasama erklerinin yetki alanlarını kesin çizgilerle ayıran, TBMM'nin görev ve yetkilerini kullanmasına yürütmenin müdahalesini önleyen hükümler bulunmaktadır.

Bu madde hakkında gensoru müessesesinin Anayasa'dan çıkartılmış olmasına yönelik eleştiriler yapılabilir. Ancak Cumhuriyet tarihinde gensoru ile iki defa hükümet düşürülmüştür. Bunlardan ilki, 1977 yılında ki koalisyon hükûmetine siyasi tarihe Güneş Motel olayı olarak geçen ve milletvekili transferi ile anılan olay sonucu verilen gensorudur. İkincisi ise 1998'de Mesut Yılmaz hükûmeti hakkında verilen gensorudur.

Gensoru müessesesi dışında, yürütmenin yasama organı tarafından denetlenmesini konu alan genel görüşme ve Meclis araştırması müesseseleri aynen korunmuştur. Hatta yasama organının denetim sürecine yürütmenin katılmaması sağlanarak, milletin temsilcisi olan milletvekillerinin yürütmenin baskısından kurtulması da sağlanmış olacaktır.

• 101. maddede cumhurbaşkanının adaylık ve seçim usulü düzenlenmektedir. Seçimlerde siyasi partilerin etkisi artırılmıştır.

Cumhurbaşkanının halk tarafından seçilmesi konusu (Meclisin cumhurbaşkanı seçimi yapabilmesi için 367 vekilin oylamaya katılması gerektiği garabetinin getirdiği bir sonuç olarak) 2007 yılında, MHP'nin hayır demesine rağmen, önce TBMM'de kabul edilmiş, sonrasında yapılan referandumda milletimizden onay almıştır. Dolayısıyla bu düzenleme yeni değildir.

Bu maddede yeni olan hususlar, demokratik katılımın önünün açılmasına yönelik olanlardır. 2007 değişikliğinde, en az 20 milletvekilince veya toplamı %10'u bulan Meclis dışındaki siyasi partiler tarafından

aday gösterilebiliyordu. Yapılan değişiklikle siyasi partilerden son seçimlerde toplam %5 oy almış parti veya partilerin aday gösterebilmelerinin önü açılmıştır. Ayrıca 100 bin seçmenin imzası ile de aday gösterme imkânı getirilmiştir. Böylece demokratik katılımın önündeki engeller kaldırılmıştır.

Bu sayede çoğunluk partisi veya salt Mecliste temsil edilen partilerin tekeli ve tahakkümü engellenmiş, farklı siyasi görüş ve partilerin de cumhurbaşkanlığı yarışına katılmalarının önü açılmıştır.

Bu değişiklikle, demokratik parlamenter sistemdeki milletvekilliği seçim yarışının bir başka numunesi, cumhurbaşkanlığı seçiminde yaşanmış olacaktır.

Bu düzenlemede yeni olan husus, cumhurbaşkanı seçilen kişinin partisi ile ilişkisinin kesileceğine ilişkin hükmün maddeden çıkarılmasıdır. Cumhuriyet tarihinde partili cumhurbaşkanlarının hiçbirinin, cumhurbaşkanı seçildikten sonra gerçek anlamda partisi ile bağı kesilmemiştir.

Zaten fiilen işlemeyen bir hükmün Anayasa'da kalmasının da manası yoktur.

• 104. maddede cumhurbaşkanının devletin başı olduğu ve yürütme yetkisinin cumhurbaşkanına ait olduğuna dair hüküm yer almaktadır. Bu maddede cumhurbaşkanının görev ve yetkileri belirtilmiş, kararname çıkarma yetkisi sınırlanarak veto yetkisi esnetilmiştir.

Anayasa'nın mevcut hâlindeki yetkiler muhafaza edilmiş, bunlara ilave bir kısım yetkiler verilmiştir. Cumhurbaşkanlığı sisteminin kabul edilmiş olması sebebiyle yardımcılarını, bakanları ve üst düzey kamu yöneticilerini atama yetkisi tanınmıştır. Bu düzenleme ile üst düzey bürokratlar da artık cumhurbaşkanı ile göreve gelecek ve onunla birlikte görevden ayrılacaklardır. Böylece, bürokrasinin siyasileri çalıştırmadığı, bürokratik vesayet iddiaları da artık anlamını yitirecektir. Zira

artık bürokratları da kendisi atayan bir siyasi irade, yürütme organı vardır.

Mevcut düzenlemede üst düzey bürokratlar, genellikle üçlü kararname ile atanmaktadır. Zaten yürütmenin başındaki cumhurbaşkanının istemediği bir kişinin üst düzey bürokrat olarak atanması mümkün değildir. Atamanın yapılamadığı durumlarda, vekâlet üstlenen bürokrat da sorumluluk almak yerine, günü kurtarmak için makamı işgal etmektedir. Yapılan düzenleme ile bu karmaşaya son verilmiştir.

Bu maddeye yöneltilen en ciddi eleştiri, cumhurbaşkanına verilen kararname çıkarma yetkisidir. 1961 Anayasa'sı (mad. 64) ve 1982 Anayasa'sı (mad. 87), TBMM'nin Bakanlar Kuruluna "kanun hükmünde kararname" çıkarma yetkisi verilebileceğini hükme bağlamıştır. Hem 1961 hem de 82 Anayasası'nda, Bakanlar Kuruluna verilecek yetkinin sınırlanmasıyla ilgili bir düzenlemeye yer verilmemiştir. Dolayısıyla hâlihazırda, TBMM yetki verirse Bakanlar Kurulu herhangi bir sınırlamaya tabi olmadan kararname çıkarma yetkisine sahiptir.

Yapılan değişiklikte, yürütme yetkisinin kullanılması bağlamında kararname çıkarma yetkisi kabul edilmiştir. Ancak bu maddeye temel hak ve hürriyetler, kişi hakları ve siyasi hak ve hürriyetlerle ilgili kararname çıkarma yetkisi dâhil edilmemiştir. Bunun yanında, Anayasa'da kanunla düzenlenmesi gerekli görülmüş alanlarda kararname çıkartılamayacaktır. Ayrıca, kanunda var olan düzenlemeleri bertaraf edici kararname çıkarma yetkisi de bulunmamaktadır.

Elbette, yasama yetkisini Türk milleti adına kullanacak olan TBMM, kararname ile yapılmış düzenlemeleri yürürlükten kaldıracak veya tadil edecek düzenlemeleri her zaman yapabilecektir.

Netice itibarıyla 1961 ve 1982 Anayasalarında yürütme organına verilmiş olan ka-

rarname çıkarma yetkisi, yürütme organında olmaya devam edecektir.

Cumhurbaşkanlığı kararnameleri, Anayasa Mahkemesinin yargısal denetimi öngörülerek düzenlenmiştir. Elbette, hukuk normlarının verdiği yetkinin kötüye kullanılması ihtimali her zaman imkân dâhilindedir. Ancak yargı denetimi, bu anlamda son derece önemlidir.

Öngörülen yeni sistemde başbakanlık olmayacağı için, yürütme organı olan başbakanlık ve bakanlıklara tanınan yönetmelik çıkarma yetkisi, cumhurbaşkanına verilmiştir. Cumhurbaşkanının yönetmelik çıkarma yetkisi de kanunlara uygunluk şartına bağlı olup, yargısal denetime tabidir.

• 105. maddede Cumhurbaşkanının cezai sorumluluğu ele alınarak Yüce Divan yolu açılmıştır.

Mevcut düzenlemeye göre, Cumhurbaşkanının vatana ihanet haricinde herhangi bir sorumluluğu bulunmamaktadır. Bu hâlde de TBMM üye tam sayısının 1/3'ünün teklifi ve 3/4'ünün oyu ile yargılanmasının önü açılabilir. Değişiklik teklifinde ise Cumhurbaşkanı hakkında suç işlediği iddiasıyla soruşturma açılması, TBMM üye tam sayısının salt çoğunluğunun vereceği önergeyle mümkün olacaktır.

Yine Yüce Divana sevk konusu da üye tam sayısının 2/3'ünün oyunun yeterli görülmesiyle kolaylaştırılmıştır.

TBMM'de yapılan oylama sonucunda, hakkında soruşturma açılmasına karar verilen Cumhurbaşkanı, seçim kararı alamayacaktır. Bu düzenleme, denge denetim mekanizması açısından öne çıkan bir düzenlemedir.

Cumhurbaşkanının görev süresi bittikten sonra da işlediği iddia edilen suçlar için soruşturma açılabilir.

Böylece sorumsuz cumhurbaşkanlığı kaldırılmış, millete ve onun temsilcilerine ge-

rektiğinde hesap verecek bir cumhurbaşkanlığı modeli benimsenmiştir.

Cumhurbaşkanı görevde iken veya görevi sona erdikten sonra hakkında, Yüce Divana sevk kararı çıkar ise en geç altı ay içinde yargılaması tamamlanacaktır. Bu düzenleme ile yargılamanın sürüncemede bırakılmasının da önüne geçilmiştir.

• 106. madde ile de cumhurbaşkanı yardımcıları ve bakanların atanma şekilleri düzenlenmiştir.

Cumhurbaşkanı yardımcısı veya bakanlar, Meclis içinden veya dışından atanabilecektir. Atanan kişilerin milletvekili olmaları hâlinde, Meclis üyelikleri yani milletvekillikleri sona erecektir. Bu düzenleme ile bir kişi hem yasama organında hem de yürütme organında görev yapamayacaktır. Bu şekilde, yasamanın yürütmeyi etkilememesi sağlanmış olacaktır.

Anayasa değişikliğinin bu hükmünde yer alan en önemli husus, cumhurbaşkanının hem yardımcılarını hem de bakanları yasama organından atamak zorunda olmamasıdır. Ülkeye katkı sağlayacağı hususunda şüphe olmayan fakat siyasetle de ilgilenmeyen kişiler, ülke yönetiminde söz sahibi olabilecektir. Nitelikli akademisyen ya da teknokratlar, kabul edilen bu madde ile yürütme erkinin içinde yer alabileceklerdir.

Cumhurbaşkanı yardımcıları ve bakanlar hakkında, görevleri sırasında suç işledikleri iddiasıyla TBMM üye tam sayısının salt çoğunluğuyla soruşturma açılması istenebilecek, TBMM'nin 3/5'inin gizli oyu ile soruşturma açılmasına karar verilebilecektir.

Cumhurbaşkanı yardımcıları, başbakan yardımcılığında olduğu gibi, cumhurbaşkanının yapacağı görev dağılımı çerçevesinde görevlerini ifa edeceklerdir.

• 116. maddede yer alan hükümler karşılıklı fesih yetkisini düzenlemektedir. Böylelikle sistem tıkanıklıklarının önüne geçme

imkânı sağlanmış ve denge kontrol mekanizması oluşturulmuştur.

Bu hükümle yasama ve yürütme organı arasında bir denge kurulmak istenmiştir. Ne yasama organı olan TBMM ne de yürütmenin başında olan cumhurbaşkanı, yalnızca diğerinin seçiminin yenilenmesine karar veremeyecektir. Seçim yenileme kararını alan organ, kendi seçimlerinin de yenilenmesine karar vermiş olacaktır. Bu düzenleme, özellikle cumhurbaşkanının, uyumsuzluğa düştüğü gerekçesiyle yasama organının seçimlerinin yenilenmesine tek taraflı karar vermemesi için denge unsuru olarak getirilmiştir.

Söz konusu madde, yürütme erki karşısında yasama organının konumunu güçlendiren ve kuvvetler ayrılığı prensibine temel oluşturan hususlardan biridir.

• 119. madde ile bakanlar kurulunun elinde olan OHAL ilan yetkisi cumhurbaşkanına tanınmaktadır. Ancak OHAL kararlarının Meclis onayına sunulması hükmü korunmuştur.

Mevcut Anayasa'nın 119-122. maddelerinde düzenlenen olağanüstü hâl ve sıkıyönetim ilanına ilişkin hükümler kaldırılmış olup bu düzenlemeler tek bir maddede yer almıştır. Türkiye'nin içinde bulunduğu iç ve dış tehditler, özellikle terör olayları, özellikle olağanüstü hâl ilanının ilan edilmesi prosedürünün kısaltılmasını zaruri kılmıştır. Bu sebeple, yetki doğrudan yürütmeye verilmiştir. Yürütme organı olan cumhurbaşkanı, olağanüstü hâlin gerektirdiği düzenlemeleri yapabilmek için, olağanüstü hâl kararnamesi çıkarma yetkisine sahip kılınmıştır. Ancak çıkartılacak OHAL kararnamesi 1 ay içinde Mecliste görüşülüp kabul edilmezse kendiliğinden yürürlükten kalkacaktır.

OHAL'in ne kadar önemli bir anayasal düzenleme olduğu, artan terör olayları karşısında devletin aldığı zaruri tedbirlerle ve özellikle 15 Temmuz ihaneti sonrasında atılan adımlarla açık surette görülmüştür.

• 142. madde yargı alanındaki çok başlılık sona erdirilmiştir.

Disiplin meseleleri dışında askerî yargı uygulaması ortadan kaldırılmıştır. Hukuka aykırı bir eylem veya işlemin askerler tarafından işlenmesi ile siviller tarafından işlenmesinin yargılama sürecinde farklılaşması, yargıda çift başlılığa sebep oluyordu. Bu düzenleme ile normal dönemlerde askerî mahkeme uygulamasına son verilmiştir. Savaş hâlinde ise askerî mahkemelerin ve disiplin mahkemelerinin kurulabilmesine imkân tanınmıştır.

• 159. madde ile Hâkim ve Savcılar Kurulunun yapısı düzenlenmektedir.

2010 Anayasa değişikliği ile birlikte, Hâkim ve Savcılar Kurulunun seçimle işbaşına gelmesi kabul edilmiştir. Bu düzenlenin uygulandığı ilk seçimlerde, yargıda çöreklenmiş olan FETÖ'cüler yargıyı ele geçirmişlerdir. Türk milletinin böyle bir uygulama ile karşılaşmaması için, yargıda seçimlerin yapılmasına son verilmiştir. Hâkim ve Savcılar Kurulu üyelerinin seçiminde, halkın oyu ile seçilmiş olan yasama ve yürütme organı etkin hale getirilmiştir.

TBMM'de kabul edilen Anayasa değişiklik teklifine bir bütün olarak bakıldığında, her ne kadar 18 maddelik bir düzenleme olsa da çok sayıda maddede değişiklik yapıldığı, çok sayıda maddenin yürürlükten kaldırıldığı göze çarpar. Bu yönü ile bakıldığında Anayasa değişikliği, 1982 Anayasa'sında yapılan en kapsamlı değişiklik olmuştur.

Yapılan değişiklikte, yukarıda maddeler ele alınırken de ifade edildiği gibi, yasama ile yürütmenin birbirini etkilememesi esas alınmıştır. Yasama organı, gerçek hüviyetine, kanun yapıcı hüviyetine kavuşturulmuştur. Yürütme organı da yasama karşısında güçlendirilmiştir. Bu yönü ile bakıldığında, yasama ile yürütme arasında denge kurulmaya çalışılmıştır.

Yürütme organının başı olan cumhurbaşkanı, mevcut hâlde, yalnızca vatana ihanetten yargılanabilecekken, yapılan değişiklikle cumhurbaşkanının yargılanabilmesi kolaylaştırılmıştır. Bu yönüyle Anayasa değişikliğinde, cumhurbaşkanının yetki ve sorumluluğu arasında denge oluşturma çabası açıkça görülür.

Bir başka altı çizilecek husus, Anayasa değişikliğinin büyük ölçüde hükümet sistemiyle sınırlı kalmasıdır.

Ayrıntılı olarak anlattığımız ve yasama ile yürütme arasındaki ilişkileri dengeleyen bütün bu düzenlemelere, titizlik içinde son şekli verilmiştir.

Tartışılan Rejim Değil, Hükümet Sistemidir

Bilinmelidir ki Anayasa değişikliği etrafında tartışılan; rejim değildir.

Muhalef çevreler ve bilhassa ana muhalefet partisi CHP tarafından yaratılmak istenen toplumsal algının aksine; tartışmalara, uzlaşmazlıklara ve fikir ayrılıklarına neden olan, hükümet etme sisteminin niteliğidir.

Anayasa değişikliği hakkında siyasetle ilgili her platformda, bilhassa medyada başından beri devam eden tartışmaların içeriğine bakıldığında, bazı çevrelerde hâlâ kafa karışıklığı ve ön yargılarla birlikte haksız itham ve iddiaların da sürdüğü görülmektedir.

Özellikle CHP'li milletvekilleri gerek komisyondaki konuşmalarında, gerekse yaptıkları basın toplantısı ve açıklamalarında değişiklikle ilgili sert ve ölçüsüz eleştiriler getirmişlerdir. Bu eleştiriler hâlen devam etmektedir.

Kamuoyunda CHP'nin de başını çektiği ideolojik fikir ve düşüncesi belli "hayırcılar", yapılan mevcut Anayasa değişikliğiyle "rejimin değiştirileceğini" söyleyecek kadar akıl, izan ve vicdandan uzak bir tutum içine

girecek bir bardak suda fırtına koparmaya çalışmışlardır.

Oysa Türkiye'nin rejimi 1923'ten beri bellidir ve adı Cumhuriyet'tir. Cumhuriyet; milletimizin doğulusuyla, batılısıyla, kuzeylisiyle, güneylisiyle, kadın-erkek, yaşlı genç demeden; kan, gözyaşı ve emeğiyle hayata geçirdiği, eşi olmayan bir şaheserdir. Aziz milletimiz, bu bahsi de bir daha açmamak üzere sonsuza kadar kapatmıştır.

Elbette ki böyle bir şahesere sahip çıkmak, korumak ve kollamak Türk milliyetçilerinin en temel ve vazgeçilmez bir görevi, hassasiyet ve haysiyetidir.

Buna rağmen Türk'e, Türkiye'ye ve Türk milliyetçiliğine hasım çevreler, "mal bulmuş mağribi" gibi, bu değerlerin fikrî, siyasi, sosyal ve kültürel yegâne savunucusu ve taşıyıcısı olan MHP'nin yaşanan bu süreçteki millî ve sorumlu tutumuna karşın, haksız iddialar ileri sürmekte, maksatlı değerlendirmeler yapmaktadır.

Başını CHP'nin çektiği söz konusu çevrelerin Anayasa değişikliğine yönelik olumsuz tutumları; Cumhuriyet'i içine sindirememiş, millet gerçeğini anlayamamış ve birlikte yaşama ülküsünün vazgeçilmezliğini özümseyememiş olmalarındandır.

Fiilî Yönetim Sorununun Kökleri Geçmiştir

Türkiye, 140 yıldır bir fiilî yönetim sorunuyla boğuşmakta olup bu meselenin kökleri aynı zaman da eskiye dayanan bir açmazda işaret etmektedir.

Türkiye'de bugün, aynen Cumhuriyet ilanından hemen önce Atatürk döneminde yaşanan siyasi kriz ve "obstruction'un/tıkanmanın" benzeri, bir tür kördüğüm yaşanmaktadır.

O bakımdan;

• Türkiye'nin gündemini, hukuksuzluğun işgal ve tayin etmesi önlenmelidir.

• Siyasetin toplumsal sözleşme yerine, fiilî durum tarafından şekillendirilmesine son verilmelidir.

• Yenisi yazılarak veya yapılarak tüm sorunların çözüleceğine inanılan anayasal tartışmalar, mutabakata dayalı çözüme kavuşturulmalıdır.

On yıllardır, işin özünde yürürlükteki Anayasa, siyaset paradigmasına etki ve nüfuz edememiştir.

Bunun nedeni, siyasetin; Anayasa'dan veya sistemin ana normlarından değil, güç ilişkilerinden beslenmesidir.

İşte bu, bir "fiilî" durumdur. Meşrutiyet yıllarında bu vardır.

Tek parti ve çok parti dönemlerinde de bu kafa siyasete hâkim olmuştur.

Geniş yorumlarla, her türlü dayatma, zorlama ve esnetme yollarla, Anayasa fiilî duruma uydurulmak istenmiştir. Yani vücuda göre elbise değil, elbiseye göre vücut aranmıştır.

Türkiye; cumhurbaşkanının millet tarafından seçildiği andan itibaren, istikrarsız ve tehlikeli bir yörüngeye oturtulmuştur.

Güç temelli bu fiilî durum, Türk siyasetinin en kapsamlı sorunlarından birisidir.

Bunu telafi etmek, normalleşip gerçeklerle yüzleşmek, sonra da gerekirse hesaplaşmak lazımdır.

Bu gerçeklerin ışığında Milliyetçi Hareket Partisi:

• Toplumsal sözleşme ve sistemin ana kuralları tarafından yönü ve çapı belirlenmiş bir siyasete, süratle geçilmesi zaruretini tespit etmiştir.

• Kanun devleti yerine hukuk devletini siyasetin merkezine yerleştirmeyi hedeflemiştir.

• Siyasal alanda tekel yaratılıp politik alternatiflerin sıfıra çekilmesine engel olmak üzere hamle yapmıştır.

Dikkat ediniz:

• Dün Anayasa'nın kimliği olur mu diyenler, bugün bunu ağızlarına almamaya özen göstermektedir.

• Dün Anayasa'nın ilk dört maddesi üzerinde spekülasyon yapanlar, bugün CHP hariç, kalmamıştır.

• Dün Anayasa'dan Türklüğün çıkarılması yerine "Türkiyelilik" gibi içeriği belirsiz kavramların getirilmesi konuşulurken, bugün buna değinen birkaç bölücü dışında kimse kalmamıştır.

Velhasıl;

Millî, ahlaklı, ilkeli, tutarlı ve ne yaptığını bilen bir siyaset anlayışıyla yoluna devam eden MHP; demokrasiye bağlı olduğundan, Anayasa değişikliği söz konusu iken millete gitmekte sakınca görmemiştir.

Varlığını sadece millete borçlu olan MHP, emanetin sahibine gitmekten bugüne kadar asla kaçınmamıştır.

İşte MHP Genel Başkanı Sayın Devlet Bahçeli'nin "cumhurbaşkanlığı makamının yetkilerini aşan fiilî uygulamalar dolayısıyla gündeme getirdiği Anayasa değişikliği görüşü" bir kısım medyada ve siyasi çevrelerde suni olarak yaratılan olumsuz tepkilere bakarak değil, bütün bu gerçekler dikkate alınarak yorumlanmalıdır.

MHP Lideri Sayın Devlet Bahçeli'nin teklif ve görüşleri; siyasi ön yargılardan uzak değerlendirilmelidir.

Sağduyu ve soğukkanlılıkla ele alınmalı, kör polemiklere ve cepheleşmelere kurban edilmemelidir.

Bilinmelidir ki MHP Genel Başkanı'nın amacı bağcıyı dövmek değildir.

Öncelikle Sayın Devlet Bahçeli'nin çıkışının dayanak ve gerekçeleri iyi anlaşılmalı, bütün değerlendirmeler de bu çerçevede yapılmalıdır.

Çünkü bu konuya akliselimle yaklaşılması; yalnız MHP'nin değil, bütün Türkiye'nin hayırına ve çıkarınaadır.

Anayasa Değişikliğiyle Nasıl Bir yönetim Modeli Geliyor?

MHP'ye göre adı ister parlamenter sistem isterse kuvvetlendirilmiş cumhurbaşkanlığı olsun, üniter yapıyı koruyan ve Türk milletinin egemenliğini tanıyan bir sistem olmalıdır.

İşte meselenin can alıcı noktası da buradadır.

Birkaç yıl önce Sayın Erdoğan tarafından ilk olarak ortaya atıldığında MHP'nin başkanlık modeline kesin bir dille karşı çıkmasının sebebi; o dönemde AKP'nin çözüm-cü, açılımcı olması, terörle mücadele yerine müzakereyi tercih eden bir siyasi anlayışı tercih etmesidir.

Geçmişte bazı liderler devletin terörle mücadelede başarılı olamayacağını düşünerek ayrılıkçı Kürtlere taviz verilmesinden yana olmuşlardır. PKK'ya ve onun siyasi temsilcilerine birtakım tavizler vermenin terörü bitireceğini zannetmişler ama yanılmışlardır.

Taviz tavizi getirmiş, terör okşandıkça azmış, Türkiye için önü alınması zor bir tehdide dönüşmüştür.

Böylece zaman MHP'yi tartışmasız bir surette haklı çıkarmıştır.

Türkiye artık ne 70'lerin ne 80'lerin ne de 90'ların Türkiye'sidir. Hatta 2002 sonrasında AKP'nin estirdiği rüzgârlar da değişmiştir.

Anayasa değişikliğiyle hem üniter yapısını hem millî bütünlüğünü koruyabilecek hem de güçlü bir yönetim sistemi kurabilecek şartlar nispeten olgunlaşmıştır.

Milletimiz, en acı bedellerden birini de 15 Temmuz'da ödemiştir. 15 Temmuz'un faileri de PKK'dan farksız bölücü bir örgütün, FETÖ'nün mensuplarıdır.

Böylece ortaya üniter yapının korunmasının, Türk kimliğine ilişilmemesinin, ayrışmanın önünü açacak olan ana dilde eğitim için ısrar edilmemesinin önemi ortaya çıkmıştır.

Türkiye; şimdi sınırlarının güneyinde, hinterlandı olan topraklarda hayati çıkarlarının gereğini yapmaktadır.

Suriye ve Irak'ta meydana gelen gelişmeler, tırmanan terörün vardığı yer, ABD ve AB'nin Türkiye karşıtı tutumu, uluslararası platformda değişen dengeler, MHP'nin görüş ve fikirlerinin haklılığını ortaya koymuştur.

Bugün hem Sayın Tayyip Erdoğan hem de sevk ve idaresindeki AKP; çözüm sürecinden vazgeçmiş ve Türkiye'nin bütünlüğüne, terörle mücadeleye, üniter yapıya ve ulus devlet modeline bakışta MHP ile benzer düşünceler içindedir.

İktidar partisi son dönemde, MHP'nin beklentileri paralelinde söylem ve uygulamalara imza atmaya başlamıştır.

Bu değişimde, MHP'nin verdiği tavizsiz mücadelenin ve takındığı sarsılmaz tutumun payı vardır.

O bakımdan MHP Genel Başkanı Sayın Devlet Bahçeli'nin çıkışı, başkanlık sistemine evet veya hayır denmesi bakımın-

dan değil; değişen konjonktür, farklılaşan dinamikler, benzeşen siyasi bakış açıları ve iktidarın MHP'nin beklentileri doğrultusunda gelişen siyasi tutumu açısından değerlendirilmelidir.

MHP'nin Anayasa değişikliği konusunda attığı adımlar bütün bu gerçeklerin ışığında analiz edildiğinde; partimizin amacının başkanlık sistemini desteklemek olmadığı, Türkiye'yi bunalım ve kaostan çıkaracak hukuki düzenlemeleri hayata geçirmeyi hedef aldığı anlaşılacaktır.

MHP haklı davasına ve mücadelesine yapıcı bir veçhe vererek üzerine düşeni yapmıştır.

MHP, Türkiye'nin hukuksuzluk ikliminden bir an önce çıkarılarak devlet treninin rayında yürüyebilmesi, hem içerideki hem de dışarıdaki olumsuz gelişmelere karşı mukavim olabilmesi için harekete geçmiştir.

10

Çünkü;

Mevcut iç ve dış gelişmelerin muğlak, kaygan ve tehlikeli zemininde hukuksuzlukla yola devam etmek; raylardan çıkmış trenin ilerlemeye çalışmasından farksızdır.

MHP, trenin raylara oturması ve doğru istikamette ilerlemesi için iktidar partisine seçenekler sunmuştur.

MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'nin iktidar partisine yaptığı çağrı sonucunda ortaya çıkan Anayasa değişikliği teklifi iyi incelendiğinde görülecektir ki bu sayede ulus devlet sürecinin kesintiye uğraması engellenmiştir.

Kısacası, MHP'nin tutumunu kaba bir tabirle başkanlık sistemini desteklemek olarak değerlendirmek, büyük fotoğrafı görme-yip içindeki küçük poza takılmak olur.

Ayrıca Anayasa değişikliğinin vazettiği sistem, tam başkanlık sistemi değil, mevcut şartlarda krizi sonlandırabilecek Türkiye'ye

özgü bir hükümet modelidir. Buna temelinde parlamenter demokrasinin de olduğu güçlendirilmiş "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi" denebilir.

15 Temmuz Kalkışması, Siyasi ve Hukuki Çözümü Zorunluluk Hâline Getirmiştir

Bilindiği üzere 15 Temmuz kalkışması sonrası, Türkiye'nin iç ve dış sorunlar yumağıyla giderek daha çok boğuştuğu bir dönemdir.

Bugün henüz tehlike tamamen geçmemiş, ülke normalleşmemiştir. Ne zaman normale döneceği de belli değildir.

Türkiye, Cumhuriyet tarihinin en ciddi rejim bunalımıyla karşı karşıyadır. Meclis, Cumhurbaşkanlığı, hükümet ve yargı kurumlarının görev alanları konusunda, müthiş bir karmaşa yaşanmaktadır.

Yasama, yürütme ve yargı erklerinin sınırları ortadan kalkmıştır. Kimin eli kimin cebinde belli değildir.

Dış politikadan ekonomiye, hukuktan terörle mücadeleye kadar, Türkiye'nin çözüm bekleyen meselelerinde yetki ve karar mercii belli değildir.

Anayasa'ya uyulmaması sonucunda ortaya çıkan kriz, bir rejim bunalımına dönüşmüş, parlamenter sistemin sadece adı kalmıştır.

Anayasa'da yeri olmadığı hâlde, parlamento da, hükümet de yargı da cumhurbaşkanlığı makamına bağlanmıştır.

Bu durum, Türkiye'nin girift sorunlarının çözümünde zorluklara yol açmakta, birçoğunu sürüncemede bırakmaktadır.

Mevcut ortamda, hukukun üstünlüğüne olan güven giderek ortadan kalkmıştır.

Irak ve özellikle Suriye'deki gelişmeler de bütün bu menfi vaziyetin üzerine tüy dikmiştir.

Müttefik bildiğimiz ülkeler, AB ülkeleri birer birer Türkiye'ye cephe almaya başlamıştır. Uluslararası aktörlerin manipülasyonları sonucu, Rusya ve İsrail'le yaşanan krizler ise büyük fedakârlıklarla aşılabılmıştır.

Türkiye'nin bu durum karşısında acilen toparlanması ve kendine çekidüzen vermesi gereklidir.

Sistemin revizyondan geçirilmesi, her şeyin yeniden tarif edilmesi ve her erkin sınırlarının yeniden tespit ihtiyacı hasıl olmuştur. Parlamenter sistemin revizyonu gerekir derken, kastettiğimiz bu gerçekliktir.

Anayasa'da peyderpey yapılan değişiklikler ile 1982 dayatmasından uzaklaşmış ama ülkeyi yeniden ayağa kaldıracak yeni bir Anayasa yapımı da mümkün olamamıştır.

Biz rejimin değiştirilmesi gerektiğini elbette söylemiyoruz. Lakin yönetim sistemi hasta ve yaralıdır, fena hâlde öksürmektedir. Sistem kriz geçirmektedir. Sistemin kalbine giden damarlar, tıkanmıştır, bünye nefes almakta zorluk çekmektedir. Çünkü keyfi yönetim tiryakisi hâline gelen sistemin bronşları, hukuksuzluğa içine çekmekten tıkanmıştır.

Sigara tiryakisi gibi hukuksuzluk bağımlısı hâline gelen parlamenter sistem; sağlığına kavuşturulmalı, akciğerleri temizlenmelidir.

Mevcut Anayasa yoklukla malûl olmuştur. Artık siyaset poligonunda delik deşik olup hayatiyetini kaybetmiş bir Anayasa'dan medet umulmayacağı ortadadır.

O hâlde siyasi tıkanıklığın giderilmesi ve Cumhurbaşkanlığı makamı ile iktidarın çözüme sevk edilmesi için zorlayıcı bir demokratik siyasi dalga yaratılmalıdır.

MHP lideri bunun için harekete geçmiştir.

Türkiye'de erkleri paylaşan kurumların anayasal ve yasal fonksiyonlarını icra etmesi gerektiği, ancak iktidarın buna sevk edilemediği tecrübeyle sabit olmuştur.

Türkiye böyle yoluna devam edemeyeceği için siyaset kurumundan yapıcı, yol gösterici bir hamle zuhuru zaruret hâline gelmiştir.

Madem yargı erki mevcut Anayasa'nın verdiği yetkileri kullanarak üzerine düşeni yapamamaktadır, o hâlde siyaset kurumu ve parlamento devreye girmelidir. Çünkü TBMM; millet iradesini aksettiren, ettirmesi gereken merci ve makamdır.

İşte bunun içindir ki Sayın Devlet Bahçeli; milletin mercii olan parlamentonun "devreye" girmesini, ardından da gerekirse "halkın reyine müracaat" edilmesini meşru bir çözüm yolu olarak önermiştir.

Bu yol, hukukun üstünlüğüne giden yoldur.

Bu yol; demokrasimizin can çekişmesini önlemenin, sistemin akciğerlerini temizlemenin yoludur.

Başka çare görünmemektedir.

Bu yapılmadığı takdirde daha büyük rejim krizleri, siyasi krizler ve uluslararası alanda Türkiye'nin mukadderatını ilgilendiren hususlarda buhranlar doğacaktır.

MHP liderinin attığı adım, şaşırtıcı hatta şoke edici görülse dahi, o; çözümün kapılarını aralamış, en buhranlı bir dönemde siyasetin çare üretebileceğini ispatlamıştır.

MHP'nin buradaki işlevi, rejimin işlerlik kazanması adına nefes açıcı siyasi aktör olmaktır.

MHP; AKP'nin değil, sistemin nefesini açmak için devreye girmiştir. Bunun yolu, parlamentoyu çalıştırmaktan geçmektedir.

Politikada kör inadın, kör dövüşünün kimseye faydası olduğu görülmemiştir.

MHP inadı ve körü körüne muhalefeti değil; siyasi intibahı, hukuki çözümü tercih etmiştir.

MHP kaosu değil, siyasi istikrar ve mutabakatı seçmiştir.

Çünkü Türkiye'nin buna şiddetle ihtiyacı vardır.

MHP Millete Söz Verdiği Hususlardan Taviz Verdi mi?

Anayasa, parti programımızda yer alan "Hâkimiyet kayıtsız şartsız milletindir." ilkesinin hukuki alanda en üst dayanağıdır. Bu ilke, Türkiye Büyük Millet Meclisinin temel harcını oluşturmaktadır.

Yapılan Anayasa değişikliğiyle millî ve üniter devletin temeli olan "hâkimiyeti milîye"nin yerleşmesine ve yaygınlaşmasına imkân sağlanması şeklinde verdiğimiz sözden dönülmemiştir.

Anayasa yapılmasındaki önceliklerimiz olan;

- Siyasal yapıdaki antidemokratik uygulamaların tasfiye edilerek modern demokrasilerde olduğu gibi düşünce, inanç, teşebbüs, örgütlenme ve benzeri alanlarda temel hak ve hürriyetleri güvence altına alan demokratik devlet yapısına ulaşılması,

- Vatandaşlarımızın; aynı milletin birer ferdi olmaktan gurur duyacağı, ayrışmayı değil bütünleşmeyi, farklılaşmayı değil kucaklaşmayı, kutuplaşmayı değil kaynaşmayı sağlayacak toplumsal uzlaşmanın gerçekleştirilmesi,

- Birbirinden uzaklaşmamış, birbirine yabancılaşmamış bir millet yapısı ile etnik köken, inanç, mezhep gibi özelliklerin millî kimliğin ve bin yıllık kardeşliğin zenginliği olarak görüldüğü bir toplum hayatına kavuşulması,

- Bizi bir millet olarak tanımlayan, millî ve üniter varlığımızı güvenceye alan Anayasa'mızın başlangıç kısmında ve ilk üç maddesinde ifadesini bulan esaslara ve bu esaslar, güvence/koruma altına alan 4. madde ile Cumhuriyet'in kurucu değerlerine saygı ve riayetini gerçekleştirilmesi hususları üzerinde hiçbir taviz verilmemiştir.

Anayasa değişikliği veya yeni bir Anayasa yapılması sürecinde şu hususlara titizlikle riayet edilmiştir:

- Cumhuriyet'in temel nitelikleri, Türk millî kimliği, demokratik rejim ve temel insan hakları gibi vazgeçilmez olarak kabul ettiğimiz değerlerin tartışılmasına izin verilmemiştir.

Bunun yanı sıra; tek millet tek devlet esasına dayanan, üniter yapıdaki millî devlet bünyesinde,

- Farklı etnik kimliklere siyasi ve hukuki statü tanınarak çok parçalı millet yapısı oluşturulmasına,

- Kişi hak ve özgürlüklerinin etnik temelli kolektif haklara dönüştürülmesine,

- Türkçe dışındaki dillere ve farklı kültürlerle statü kazandırılarak yapay azınlık yaratılmasına,

- Millî kimlik tanımının değiştirilerek "Türkiyelilik" kavramının esas alınmasına,

- Anayasal vatandaşlık kavramının "Türk milleti" kavramı yerine ikame edilme çalışılmasına,

- Türkçeden başka dillerde "ana dil" ile eğitim yapılmasına,

• Türkçe dışındaki dillere ve farklı kültürlerle kolektif statü kazandırılarak yapay azınlık yaratılmasına,

• Türkiye'nin idari yapısı değiştirilerek yerel yönetimlerin mahallî parlamento gibi çalışacağı özerk bölgeler sisteminin hayata geçirilmesine,

• Mahallî parlamento modeline zemin hazırlayacak bir Anayasa değişikliğine müsaade etmemiştir.

Özetle;

• MHP'nin yıllardır Anayasa değişikliği konusunda dillendirdiği kırmızı çizgiler aynen korunmuştur.

• Üniter yapı, Türk kimliği ve vatandaşlık tanımı aynen korunmuştur.

• Yerel yönetimlerin özerk olamayacağına dair görüşümüz, ana dilde eğitimle ilgili çekincelerimiz korunmuştur.

Netice itibarıyla Milliyetçi Hareket Partisi açısından Anayasa değişikliği; Türk devlet ve yönetim anlayışının, millî egemenliğin, Cumhuriyet Dönemi'nin kazanımları ve birikimlerinin ve Türk milletinin ortak değerlerinden ve temel ekseninden sapmadan gerçekleştirilmiş ve gerçekleştirilmesi gereken bir metin olarak değerlendirilmektedir.

MHP Daima Çözüm Üretti

MHP; geçmişte olduğu gibi bugün de politikada daima uyumdan, itidalden, çözümden ve mutabakattan yana olmuştur.

Sayın Devlet Bahçeli'nin çıkışında da MHP'nin geleneksel politik duruşunun, yapıcı tutumunun ve millî anlayışının kuvvetli belirtileri açıkça görülmektedir.

Geçmişte de buna en canlı örnek; 1977'deki siyasi tikanıklıktır. O yıllarda günlerce Meclise başkan seçilemediği, yasama organının âdeta tıkanıdığı bir zamanda merhum

Başbuğ'umuz Alparslan Türkeş'in liderliğindeki MHP'nin, CHP adayını destekleyerek parlamentonun kilidini açtığı tüm canlılığıyla hatıralarımızdadır.

O zaman yapılan Meclis Başkanlığı seçiminde tam 37 tur oylama yapılmış fakat başkan seçilememiştir. Neticede CHP'nin adayı Cahit Karakaş, 38. tur oylamada MHP'nin verdiği destekle seçilmiştir. Bu sayede Türk demokrasisi ciddi bir bunalımdan çekilip alınmış, parlamentonun itibarı kurtarılmıştır.

Benzer şekilde; 2007 yılında yapılan Cumhurbaşkanlığı seçiminde gündeme getirilen ve günümüzde yaşanan problemlerin temeli olarak gördüğümüz 367 krizinin aşılmasını da MHP sağlamıştır. Milletvekillerimizin Mecliste hazır bulunmasıyla 367 krizi aşılmış ve Cumhurbaşkanı seçilebilmiştir.

Bugün de ülkede durumun vahametini ve kötü gidişi gören MHP Lideri Devlet Bahçeli, bir hâl çaresi bulunması gerektiğini düşünerek tarihî bir adım atmıştır.

MHP Lideri Bahçeli, Erdoğan ve AKP'nin önüne iki seçenek sunmuştur:

Ya, mevcut Anayasa ve yasalara riayet edilerek parlamenter sistem yeniden işler hâle getirilmeli, ya da mevcut fiilî durumu hukuk zeminine oturtacak bir model belirleterek bunun üzerinde uzlaşma sağlanmalıdır.

MHP lideri, bu hamlesiyle dosta düşmana sistemsizlik ve hukuksuzluk karşısında siyaset kurumunun çareler ve çözüm yolları üretebileceğini ispatlamıştır.

MHP Genel Başkanının çıkışı, hem devletin itibarı hem de siyaset kurumunun işlerliği açısından can suyu olmuştur.

MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'nin ve partimizin amacı, Türkiye'nin içinde bulunduğu siyasi açmazın ortadan kaldırılması, devlet kurumlarının yetki ve görev sınırlarının yeniden belirlenmesidir.

Amacımız; yamalı bohçaya dönen Anayasa yüzünden ortaya çıkan hükümet sistemi bunalımının giderilerek taşların yeniden yerine konmasıdır.

Çünkü gerek 2014 yılında Cumhurbaşkanı'nın halk tarafından seçilmesi ve gerekse 15 Temmuz süreçlerinde meydana gelen hadiseler dolayısıyla, yönetim biçimini belirleyen "yeni ve kalıcı bir Anayasa değişikliğinin" kabulü şart olmuştur.

MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli de bu amaçla harekete geçmiştir.

MHP lideri, Türkiye'nin halledilmesi gereken sorunları için bir an evvel siyasi aktörlerin konum ve işlevlerini belirleyen bir Anayasa değişikliğinin zaruret olduğunu ortaya koymuştur. Ancak bu konuda, ana muhalefet partisinden herhangi bir destek görmediği gibi, sürekli içeriği boş eleştirilere de muhatap olmuştur.

İktidar partisine burada düşen görev, sistemin en önemli siyasi aktörü ve millî iradenin tecelligâhı olan Meclisin devreye girmesinin önünü açmak, gerekli değişiklikleri yapmak üzere parlamentonun fonksiyonunu icra etmesini sağlamaktır. Bu yapılmıştır.

Aynı şekilde MHP'nin hamlesi de aslında yürütmenin değil, yasamanın ve yasama organını oluşturan milletin devreye girmesini sağlamayı amaçlamaktadır.

Bilinmelidir ki MHP bunu yaparken ilke ve fikirlerine sadık kalmıştır.

Böylece iktidarın, henüz 15 Temmuz sürecinin yarattığı kaos ortamı sona ermeden bir erken seçim arayışına girmesi ve seçim atmosferinin yaratacağı olumsuzluklar engellenmiştir.

Türkiye'nin böyle bir ortamda seçime gitmesinin ciddi problemler doğurabileceği herkesin malumudur. Kriz ortamında sandık alternatifine yönelmek akılcı bir yol olmayacağı gibi, yeni krizlerin oluşmasına da ortam hazırlayabilir.

Siyalet, sorunlara çözüm üretmek, tıkanıklıkları ortadan kaldırmak ve sistemin kanallarını açma sanatı olduğundan hareketle Anayasa değişikliği süreci gündeme getirilmiştir.

Bu meselenin "AKP'ye payanda olmak", "Erdoğan'a istediğini vermek" gibi ucuz ve çirkin tabirlerle sulandırılması, Türkiye'nin gerçeklerinin setredilmesine yol açmaktadır.

Türkiye gerçeklerini görmezden gelen siyasi retorikle, çözümsüzlükte ısrar faydasızdır.

Basiretsizlikten kaynaklanan inat ve statükoculuk, çözüm yollarını tıkamaktan başka işe yaramamaktadır.

Anayasa Değişikliği İki Partili Bir Sistemi Zorunlu Kılar mı?

Anayasa değişikliğinin iki partili sisteme yol açacağına dair iddialar, MHP'nin siyaseten biteceğini düşünen ve hatta isteyenlerce ortaya atılmıştır. Burada asıl hedef; Anayasa değişikliğinin doğuracağı sonuçlar değil, MHP'dir.

Yıllardır MHP'nin birçok muarız tarafından çeşitli vesilelerle dillendirilmiş ama hepsinin boş iddialar olduğu ortaya çıkmıştır.

Bunlar arasında en çok bilineni "Terör biterse MHP de biter." palavrasıdır. Bu yalan, çözüm sürecinde belli çevreler tarafından kullanılmış ama temelsiz olduğu terör turmanıp azınca ortaya çıkmıştır.

Bu asla mümkün değildir. Çünkü 15 Temmuz kalkışması karşısında MHP'nin tavırları ve duruşu, kendisine olan ihtiyacı bir defa daha ortaya koymuştur.

MHP, Türkiye'nin dinamiklerini en iyi yansıtan partidir.

MHP Türkiye’de siyasetin olmazsa olmazıdır. Çünkü halkın vicdan ve şuurunu temsil etmektedir.

Anayasa değişikliğinde iki partili sistemi öneren, zorunlu kılan hiçbir madde yoktur. Aksine çok partili model korunmaktadır.

Siyasi Partiler Kanunu ve Seçim Kanunu’nda iki partili sisteme götüren hiçbir değişiklik bulunmamaktadır.

2019’da hayata geçmesi öngörülen Anayasa değişikliğinde bu yıldan önce Seçim Kanunu’nda değişiklik yapılacağına dair bir madde de yoktur.

2019’dan önce kanun değişikliği yapılarak seçime gidileceği iddiaları da gerçeği yansıtmamaktadır.

MHP’nin 2019’da yapılacak seçime bütün teşkilatlarıyla hazırlanarak gireceğinden ve yeni bir ivmeyle seçimden daha güçlü çıkacağından kimsenin şüphesi olmamalıdır.

Ayrıca 2018’de partimizin büyük kurtayı gerçekleştirecek ve buradan alınacak güçle MHP 2019 Seçimlerine daha büyük şevkle hazırlanacaktır.

Sonuç olarak, yapılan ve halkoyuna sunulacak değişiklikler ile Gazi Meclisin bu muhteşem kudreti ve iradesi ile vücut bulan Türk devletinin kuruluş felsefesinden vazgeçilmemiştir.

Yakın tarihimizde ödediğimiz bedeller ve kazandığımız tecrübeler yol haritamızı oluşturmuştur.

Yapılan Anayasa değişiklikleri ile bir defa daha millet iradesine müracaat edilmiştir.

AKP Başkanlık Sisteminden Vazgeçmiş miydi?

AKP; uzun zamandan beridir başkanlık modeline geçiş hususunda çaba gösteren

ve özellikle 24. Dönemde oluşturulmuş olan Anayasa Uzlaşma Komisyonunda başkanlık modeli ile ilgili görüşlerinin Anayasa’da yer alması için çaba harcamıştır.

Sonrasında da, AKP başkanlık modelinden hiçbir zaman vazgeçmemiştir. İktidarın bunu rafa kaldırdığına, MHP’nin de durup dururken yeniden gündeme getirdiğine dair iddialar asla gerçeği yansıtmamaktadır. Zira başkanlık modeline geçilmesi gerektiği, hem Cumhurbaşkanı hem de AKP sözcüleri tarafından her fırsatta dile getirilmiştir.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, geçen yıl Meclisin açılışında yaptığı konuşmada başkanlık sisteminden “vazgeçmediğini”, Anayasa değişikliğinden bahisle açık bir şekilde ortaya koymuştur.

Diğer taraftan Başbakan Binali Yıldırım da parti kurultayında, hedeflerinin; “başkanlık modelini hayata geçirmek” olduğunun altını defalarca çizmiştir. Daha sonraki konuşmalarında da bu doğrultudaki görüş ve kararlılıklarını dile getirmeyi sürdürmüştür. Öyle ki, başkanlık modelinin kabul edilmemesi hâlinde, ülkenin bölünme tehlikesinin olduğundan bahsedebilmişti.

Esasen 2007 yılında yapılan ve Cumhurbaşkanı’nın halkoyu ile seçilmesine dair Anayasa değişikliği sonrasında yapılan Cumhurbaşkanı seçiminde Recep Tayyip Erdoğan’ın aldığı yüksek orandaki oy, AKP’nin başkanlık modelini ısrarla savunmasına ve hayata geçirme çabalarına zemin hazırlamıştır.

Bu anlamda % 52 oy alan Erdoğan’ın sağladığı halk desteği iktidarın bu yoldaki cesaretini bir kat daha arttırmıştır.

Kuşkusuz ki mevcut demokratik parlamenter sistemin tıkanmasında, iktidarın tutumu kadar, bir Anayasa değişikliğiyle cumhurbaşkanının halk tarafından seçilmesinin kabulü de büyük rol oynamıştır. Diğer bir ifade ile bugün yaşanan sıkıntıların temeli,

2007 yılında, ne getirip ne götüreceği tartışılmadan günün ihtiyaçlarını karşılamak amacı ile yapılmış olan Anayasa değişikliğidir.

Halkın ekseriyetinin desteğini alan Recep Tayyip Erdoğan'a fiilî başkanlık yolu açılmıştır. Sayın Erdoğan, 15 Temmuz öncesinde bilhassa halkoyuyla Cumhurbaşkanı seçilmesinden itibaren, "millî irade" kavramını ve arkasındaki halk desteğini sürekli vurgulamıştır. Tabii ki bu tutumuyla da Türk siyaseti ve sistem üzerinde büyük baskı oluşturmuştur.

Demokrasilerde halk iradesinin üstünlüğü tartışılmayacağına göre, fiilî başkanlığın yolunun halkın oylarıyla açıldığı da tartışılmaz.

Recep Tayyip Erdoğan, bir taraftan "halk tarafından seçilmiş cumhurbaşkanı" konumunu bir başkan edasıyla kullanırken, diğer taraftan da fiilen lideri olduğu AKP'nin sevk ve idaresini elinden bırakmamış, sonuçta ciddi bir yönetim karmaşası ve krizi ortaya çıkmıştır.

İşte bu kriz, 15 Temmuz sonrasında büsbütün derinleşmiştir. Sistemin tamamen tıkanma riski ortaya çıkmıştır.

2007 Anayasa değişikliği sürecinde MHP'nin hayır kampanyası yürüttüğü unutulmamalıdır. Ancak muhalefetin bu süreci engelleme çabaları yeterli olmamıştır.

MHP; hukukun üstünlüğünün yeniden egemen olması için, elinden gelen çabayı göstermiş ve gerek Recep Tayyip Erdoğan'ı, gerekse onun kontrolündeki iktidar partisini defalarca uyarılmış, lâkin sonuç değişmemiştir.

15 Temmuz'da ve sonrasında yaşanan hadiseler Sayın Tayyip Erdoğan'ı başkanlık düşüncesinden vazgeçirmediği gibi, bu modeli hayata geçirme arzusunu daha da kamçulamış, kendisini ve AKP'yi yolundan döndürememiştir.

Türkiye'nin devasa bir yönetim krizine yuvarlandığı bir atmosferde, içeride Gezi

Olayları ve 15 Temmuz Darbe Girişimi gibi vakalarla Cumhuriyet tarihinde benzeri görülmedik terör eylemleri, vaziyeti büsbütün tahammül edilmez hâle getirmiştir.

Uluslararası alandaki durum daha da vahim hâle gelmiştir. Yıllarca dış politikada atılan yanlış adımlar yüzünden Türkiye uluslararası alanda yalnızlaştırılmıştır. "Değerli yalnızlık" safsatası ile izah edilmeye çalışılan bu durum, Türkiye'nin uluslararası camianın desteğini büsbütün kaybetmesine zemin hazırlamıştır.

Bütün bunlara rağmen, "Seçilmiş Cumhurbaşkanı"; uygulamada yerleştiği defakto konumdan bir milim dahi geri adım atmamış, tersine aklındakini hayata geçirme yolunda daha da ilerlemeye başlamıştır.

Anayasa Değişikliği HDP ile Yapılsaydı Ne Olurdu?

Anayasa değişikliği HDP ile yapılsaydı Türkiye bölünürdü. Federatif yapıyı esas alan bir başkanlık sistemi gelir, bölücü terör örgütü de istediğini almış olurdu. MHP böylece bu ihtimali tamamen ortadan kaldıran bir süreci başlatmış, hatta sonlandırmış oldu.

Bu konunun HDP ile birlikte Anayasa yapılması gündeme geldiğinde federatif yapıya kapı aralayan anayasal düzenlemeye HDP'nin evet demesi karşılığında başkanlık sistemi getirilmiş olacaktı.

Terörle mücadelede hâlâ bölücü örgütlerle bir gün masaya oturulacağı ihtimaline inanan ve bu yolda hayal görenler vardır. Üstelik ileride AB ve ABD gibi ülkeler ellerine fırsat geçtiği takdirde Türkiye'nin teröristlerle masaya oturmasını çözüm için şart olduğu iddialarını ortaya atacak ve Sayın Erdoğan'ı buna zorlamaya deneyeceklerdir.

Bugünlerde terörle mücadele gündemine ilişkin AB çevrelerinden gelen tepkiler, bu görüşümüzü desteklemektedir. Teröristlerin askerimizi polisimizi sivilleri topluca,

hunharca ve canice katletmesine rağmen bu çevrelerden gelen PKK'ya karşı orantısız güç kullanılmaması talebi her şeyi açıklamaktadır.

Böylece işe “iki taraf arasındaki bir savaş” süsü verilmiş olacak ve uluslararası platformda PKK'ya meşruiyet kazandırılmış olacaktır.

O bakımdan bu yolun bir daha açılmak üzere kapatılması şarttır.

MHP'nin hamlesiyle ortaya çıkan Anayasa mutabakatı hayata geçirildiği takdirde; müstevlilerin uluslararası kurumları koçbaşı gibi kullanarak girebileceği kapı, millî iradede ibaret çelik bir sürgü ile kapanmış olacaktır.